

สรุปผลการศึกษาวิจัย

เรื่อง การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่ได้รับพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ.2549

1. ข้อมูลทั่วไปด้านภูมิหลัง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุน้อยกว่า 25 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม จบการศึกษาระดับชั้น ป.1-ป.6 สถานภาพโสด ถูกจำคุกเป็นครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ต้องโทษครั้งสุดท้ายในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน และคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดและสารระเหย ต้องโทษคดีในปัจจุบัน คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน และคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดและสารระเหย ระยะเวลาในการต้องโทษ ระหว่าง 1-5 ปี

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ก่อนต้องโทษพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ ญาติพี่น้อง และอยู่คนเดียว ชีวิตสมรสของบิดา มารดา ส่วนใหญ่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต และบิดามารดาแยกกันอยู่ ไม่มีภาระต้องเลี้ยงดูใคร กลุ่มที่มีภาระต้องเลี้ยงดูคือ ต้องดูแลญาติและบุตร ก่อนต้องโทษ ประกอบอาชีพรับจ้าง (รายวัน) มีรายได้ 5,000 บาทหรือต่ำกว่า คู่สมรสมีอาชีพรับจ้าง มีรายได้ 5,000 บาทหรือต่ำกว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกต่อภาวะเศรษฐกิจ เดือดร้อนเล็กน้อย แต่ไม่มีภาระหนี้สิน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่เคยต้องโทษ กรณีที่มีบุคคลในครอบครัวที่เคยต้องโทษระบุว่า มีความเกี่ยวข้องเป็นญาติ และพี่น้องร่วมบิดามารดา กลุ่มตัวอย่างไม่ชอบเล่นการพนัน เคยใช้สารเสพติด ได้แก่ เมทแอมเฟตามีน ยาไอซ์ ยาอี

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ต้องขังกับบิดามารดา กลุ่มตัวอย่างมีความสนิทสนมกับแม่มากกว่า สาเหตุที่กระทำผิดซ้ำครั้งนี้ เนื่องจากต้องการเงิน หรือทรัพย์สิน และถูกเพื่อนชักจูง ขาดสติเนื่องจากดื่มสุราและใช้ยาเสพติด

2. ปัจจัยด้านการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความตั้งใจมุ่งมั่นต่อการเก็บเกี่ยวความรู้ และประสบการณ์ในการฝึกอบรมจากโครงการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย ในระดับค่อนข้างมาก และเข้ารับการอบรมตามโปรแกรมที่เรือนจำจัดให้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ในระดับค่อนข้างมาก

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า การเข้าร่วมโครงการฯ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงความคิดจิตใจ พฤติกรรมไปในทางที่ดีกว่าเดิม ในระดับค่อนข้างมาก หลังจากผ่านการอบรมในโครงการดังกล่าวแล้ว มีความมั่นใจว่าสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้ โดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ในระดับค่อนข้างมาก

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า ได้รับการพัฒนาความคิด ความรู้ ความสามารถ จากการอบรมในโครงการฯ ในระดับพอมีบ้าง การฝึกวิชาชีพที่เรียนจำจัดให้ในโครงการฯตรงกับ ความสนใจ และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ในระดับพอมีบ้าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า การแนะนำเรื่องการให้บริการการสงเคราะห์และ แหล่งขอรับบริการ ทำให้มีความเข้าใจและทราบแหล่งขอรับบริการได้ ในระดับพอมีบ้าง การ ให้คำแนะนำเรื่องการประกอบอาชีพ การสมัครงานจากสำนักงานจัดหางานทำให้ทราบแหล่งที่จะ ไปสมัครงาน ในระดับพอมีบ้าง

3. ปัจจัยด้านสังคมหลังจากได้รับพระราชทานอภัยโทษ 2549

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ หลังได้รับการปล่อยตัวไปพักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา และลุง ป้า น้า อา ปู่ ย่า ตา ยาย บุคคลที่ไปพักอาศัยอยู่ด้วยรู้สึกยินดีต้อนรับให้กลับไปอยู่ด้วย และญาติ พี่ น้อง เพื่อนบ้านก็ให้การต้อนรับ ยินดีให้ความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เมื่อพ้นโทษแล้วหางานทำได้ทันที อีกส่วนหนึ่งที่ต้องใช้เวลาใน การหางานทำคือ ต้องใช้เวลาในการหางานเป็นระยะเวลา 1-6 เดือน ปัญหาในการหางานทำ กลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่ ระบุว่า มีงานให้ทำ แต่ไม่ตรงกับความถนัด ความสนใจ และกรณีที่ไม่มีใคร ยอมรับเข้าทำงานเพราะ ความรู้ น้อย และไม่มีเงินลงทุนในการประกอบอาชีพ

ในด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการเงินจากครอบครัวญาติพี่น้อง และด้านขอ คำแนะนำเมื่อประสบปัญหาจากพ่อ แม่ และญาติ

สาเหตุที่กระทำผิดซ้ำ เพราะ ไม่มีงานทำ และผู้คนไม่ยอมรับดูแลคน เหยียดหยาม และไม่ได้รับความยุติธรรมจากสังคม

4. ทัศนคติต่อตนเองและต่อการกระทำผิด

4.1 ด้านทัศนคติต่อการกระทำผิด การติดคุกเป็นเรื่องธรรมดา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่าไม่จริง คุกเป็นมหาวิทยาลัยชีวิต ติดคุกทั้งที่ต้องหาความรู้ใหม่ๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า ไม่จริง การทำความดีทำได้ยาก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า ไม่จริง ถ้าทำผิดอีกครั้ง หนึ่งโทษก็ไม่หนัก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า ไม่จริง และการไม่ได้รับความยุติธรรมจาก สังคม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า ไม่จริงบางครั้ง

4.2 ด้านการควบคุมตนเอง พบว่า การควบคุมตนเองของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อยู่ ในระดับต่ำกว่าช่วงคะแนนปกติ

4.3 ด้านความภูมิใจในตนเอง พบว่า ความภูมิใจในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ อยู่ในช่วงคะแนนปกติ

4.4 ด้านความพอใจในชีวิต พบว่า ความพอใจในชีวิตของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

อยู่ในช่วงคะแนนปกติ

5. ข้อเสนอแนะจากผู้ต้องขัง

- 5.1 หน่วยงานของรัฐควรหางานให้ผู้ต้องขังทำภายหลังพ้นโทษ
- 5.2 เพิ่มการลงโทษให้มากขึ้นเพื่อจะไม่กระทำผิดอีก
- 5.3 ประชาสัมพันธ์ให้สังคมเกิดการยอมรับในตัวผู้ต้องขังที่พ้นโทษ
- 5.4 จัดอบรมกรรมฐานเพื่อพัฒนาจิตใจ
- 5.5 จัดให้มีการฝึกวิชาชีพก่อนปล่อยตัว โดยเฉพาะวิชาชีพช่างต่างๆ
- 5.6 จัดหาวิทยากรมาให้ความรู้เรื่องการปรับตัวเมื่อออกไปอยู่สังคมภายนอก
- 5.7 ภาครัฐควรสนับสนุนเงินลงทุนสำหรับผู้ต้องขังที่พ้นโทษในการทำกิจกรรมต่างๆ
- 5.8 ให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดและกฎหมาย

6. ข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

- 6.1 จัดให้มีการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยในรูปแบบที่เหมาะสมกับผู้ต้องขังที่มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดซ้ำ
- 6.2 ประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานเอกชน บริษัท ห้างร้าน ที่มีความสนใจรับผู้ต้องขังเข้าทำงานสามารถที่จะติดต่อเพื่อคัดเลือก หรือมีการอบรมก่อนพ้นโทษเพื่อให้ผู้ต้องขังเกิดความเข้าใจในลักษณะงานที่จะไปทำ
- 6.3 การเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย ควรติดต่อสำนักงานจัดหางานมาให้ความรู้เกี่ยวกับแหล่งสมัครงาน มีการทดสอบความถนัด ความสนใจในวิชาชีพ ทำให้สามารถเตรียมตัวไปสมัครงานได้ถูกต้อง
- 6.4 ควรฝึกให้ผู้ต้องขังมีทักษะในการควบคุมอารมณ์และความต้องการในทางที่เหมาะสมของตนเอง โดยใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรม(Behavior Modification) โดยเฉพาะผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน